

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 1-70 кор.

За границею.

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — В Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділя і руских свят о 5½ год. пополудня.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Дембровського (Хорунщини). Експедиция місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавемана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застережене. — Рекламні неопечатані відли від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Др. Крамарж про значіне сегорічної делегації.

(X) Вже при иншій нагоді була про се згадка, що др. Крамарж (а крім него др. Лехер) висловили були недавно погляд, що міністерство опинить ся в скрутнім положеню, наколи прийде ся єму заспокоїти надзвичайні видатки державні. Тоді, здавало ся д-рови Крамаржови, прийде хвиля, що др. Кербер буде приневолений значними уступками окупити чеську обструкцію. Тимчасом міністерство уміло собі поради і обминути навіть се скрутне положенє, яке д-рови Крамаржови здавало ся безвихідним для д-ра Кербера і ми на се вже вказували тоді, коли обговорювали справу надзвичайних військових видатків, ухвалюваних делегацією.

Др. Крамарж одначе був так щирий, що тепер сам признав хибність свого погляду, а висловив ся в дневнику Taborsky Kraj про значіне сегорічної делегації.

»Сегорічна сесія делегації була о много поважнійша і цікавійша, як спершу можна було сподівати ся і нема найменшого сумніву, що она мати ме поважні наслідки для дальшої ходи внутрішньо-політичного положеня. Сегодня кождому вже ясно, що теория режундованя в просту оману і обходженем парламентарного призову військової позички, отже не лише свідомим і грубим нарушенем законів, але й поважною шкодою для кредиту нашої держави — отже кроком, якого не можна зробити, як доси, із звичайним маловаженем законів. Було-б се злишно і передчасно нині вже говорити про се, що з тим зроблять чеські послы. Але се було-б великою похибкою, наколиб чеські послы не брали були участи в нарадах делегації. Неумолимою критикою виступили они особливо проти фінансової сторони сеї справи і се в головню їх заслугою, що сегодня в Відні глядять з більшою тривоگوю в будучину як доси. Дальше виявило ся, що нема найменшої причини до зневіри в Чехах, і що витривалість і постійність повинні бути одинокою політикою чеською. Ворохобні не спасуть чеського народу, але свідомо витривалість сполучена із зручним вихиснованем всіх слабих сторін противника, а певно можна буде цілє осягнути. Міністер війни Пітрайх є чоловік доброї волі і щирий. Правда, що вихована на німецьких традициях армія не дасть ся відразу переіменити, не може через ніч вжити ся і освоїти з новочасними ідеями. Тимто чеські послы все ще приневолені кождий випадок нарушеня чеської національности різко ганити. Але де розходить ся о додержанє даного слова, там не можна міністрови війни зробити ніякого докору. На кутногорській касарні призволено умістити чеську напись, а кому відомо, якою незадутою твердиною є німецька мова військова, той зуміє сю подію належно оцінити. Також інструкційні книжочки вимагані дел. Пантчком будуть видані в чеській мові. Із сего видно, що троха рішучости і постійности з боку пра-

вительства могло би довести до заспокоєня чеських домагань, що ані крихти не нарушує національних прав Німців. Але у нас правительство скільки мога піддержує Німців в їх опорі і для того мало у нас надії на спокійну розвязку пересилєня. А що поправа відносин без усунєня теперішньої системи правительственной з німецьким veto є неможливе, се висловили зовсім щиро чеські делегати і що-до того нема ніякого сумніву. Чеський нарід потребує парламентарної трибуни — а такою є нині лише делегація. Там гомонів могутний протесть заступників чеського народу а се ліпше зрозуміє чеська і не чеська суспільність і оцінить, як уживанє свиставок в державній раді».

Сеї погляд д-ра Крамаржа стає певним доказом, що він зрозумів свою похибку, рахуючи до недавна на скрутне положенє д-ра Кербера і можливість якогось успіху чеської обструкції. Тепер показало ся в делегації, що правительство зуміє собі поради §-ом 14-им і §-ом 10-им без огляду на те, чи державна рада схоче ухвалити вимагані надзвичайні видатки на військо або ні. Отже здаєть ся, що молодоческі політики починають се розуміти, що рішучою опозицією скорше осягнули би свою мету, як обструкцією і що по залишеню обструкції відкрити-б ся їм парламентарна трибуна не лише в державній раді, але і в чеськім соймі, і що в усіх тих парламентарних тілах могли би в великим успіхом постояти за сповненє своїх домагань, котрі піддержували би не лише їх сторонництво, але й инні парламентарні сторонництва.

Д О П И С Ь.

Броди, 6. червня 1904.

Няві відбули ся в Бродях в готелю Райнера збори виборців. В зборах взяло участь около 150 виборців. Число як на гарячий день весняний імпонуюче. Явили ся також численно виборці-священники. Зборам проводив член ради повітової один з найповажійших брідєких селян пан Григорий Мартишук. Совісний і ядерно виголошений в патріотичнім дує о. Сілійським з Рожнева реферат політичний, викликав загальне одушевленє. Збори як один муж заявили ся за кандидатуру Барвіньского. В часі виголошувани реферату о. Сілійського в очах присутних селян горів огонь рішучого патріотизму. Серця всіх били немов на один знак! Таких зборів Броди ще не виділи. Се не маса темна, се цвіт нашого селянства, се мужі дозрілі, що пізнали вже, в яким страшнім утисненю наш бідний нарід. Немов на даний знак піднеслись руки всіх і понесла ся перед Всевишнього присяга: Не дамось! проч підкупства, проч вшепольський гакатизм, проч подлі московскі наймити, наші голоса для одинокого руского кандидата п. Олександра Барвіньского. А коли пов. предсідатель Мартишук в часі своєї патріотичної бесіди сконстатував, що Еффинович цурає ся свого народу і своєї рідної мови, а в раді повітової, де є членом, послугує ся виключно польським язиком, поніє ся під адресом Еффиновича

грімкий голос всіх зібраних: »ганьба зрадникови руского народа, пропадай ляцкий запроданче«. Закиди, немов би то Барвіньский не обставав за народом, відпер селянин Бордуляк, вказуючи між иншим, як то Барвіньский совісно і з добрим наслідком оборонив селян від напасти водної спілки.

О. Чировский з Корсова в чудесній з жаром виголошеній бесіді пояснив виборцям ролю, яку відиграє о. Еффинович, даючи ся взяти за оружїє Ляхам до сїяня роздору між руским народом. О. Микола Герасимович скритикував безпощадно ворожу для народа роботу Ценьского і вказав на те, що Ценьский особисто мстить ся на Барвіньскім за се, що той виступаючи в обороні прав руского народа против напасти Ценьского і подібних єму вшепольяків, вказав наглядно їх підпольну роботу і ширєне ненависти до руского народа.

По сїм збори однодушно відєспівали »Многая літа« послы Барвіньскому і президії.

Не завадить згадати, що один селянин в часі зборів підніє оклик: Братя, рука тому усьне, хто віддасть свій голос на Еффиновича; знаємо, що посплять ся гроші — але ганьба тому, хто в такий тяжкий час підширає священника, який відцурав ся від народа і збратав ся з вшепольяками, як Еффинович з Ценьским.

Цівіль.

Січова справа.

Посвячений церковним і суспільним справам двотижневник »Нива« забрав слово в справі »Січій« і вавіши дотичні голоса »Руслана« та »Діла« і відповідь д-ра Трильовского, надіслану до »Діла«, вискажує ось які погляди на сю справу зі своєї сторони:

Крім інтересу національного, є в тій цілій справі заангажований ще й инший інтерес.

Виключенє духовенства від участи в »Січї« се не лише виключенє певних одиниць, певного стану, се не то само, що наприклад виключенє від якоїсь організації правників, лікарів або кого там иншого. Виключити в таких випадках і з таких організацій духовенство, се значить то само, що усунути ті організації згід впливу Церкви.

Тут отже наражений також інтерес Церкви, загрожена віра. Доводити сего теоретично, цілком злишно. Як виглядає справа в практиці, слідно хочби з »заперечаючої« відповіді д-ра Трильовского. Що деякі »Січї« живуть з своїми священниками на добрій стопі, се, ще раз тут кажемо, виглядає на наївні книши. Чей кождий зрозуміє, що священникам не ходить єдино о те, аби члени »Січї« жили з ними »на добрій стопі«, аби їх, яко приватних людей поважали і любили. Правда, і се повинно бути, але недо-стача сего не є причиною закидів на виключенє їх з тлх »Січїї«. А і ся »добра стопа«, як признає сам др. Трильовский, є тільки спорадичним ярвом.

Духовенству ходить тут о щось більшого і важнійшого єму ходить тут о релігійність повіреного єму стада. А ся бажана »самостійність« в устах д-ра Трильовского, се як-раз визволенє згід впливу Церкви, се як-раз бажанє видерти народови ту релігійність.

Такого товариства терпіти в своїх парохіях не може жаден священник.

Рада «Діла», аби змінити статут і приймати до товариства всіх людей доброї волі, ся рада відпочого. Тут треба радикальної зміни в тім напрямі, а не вичеркування в деяких, поодиноких селах дотичного уступу. Ми ще раз повторяємо, що духовенству не ходить о себе, як приватних людей, а ходить йому тут о добро душ своїх вірних; треба отже не зміни слів в статутах поодиноких «Січій» а зміни їх духа, зміни їх цілого напрямку, ворожого Церкві і то зміни загальної, в цілій тій організації, почавши від її центрального, як є такий, заряду.

Доки се не наступить, жаден сьвященник не повинен поспирати а навіть допустити до основаня так званих «Січій» Трильовського, не повинен мішати інституції з особою, бо в с'єм випадку та особа є доси духом тої інституції. А зарадити ляхови легко, закладаючи, як каже «Руслан», сокільські «Січі». Поки-що, иншого і ліпшого способу на те нема. Так само треба поступати з основаними вже «Січами», значить, треба старати ся, щоби вони змінили статут і стались сокільськими.

Колиж мимо сего будуть деякі «патріоти» форсувати «Січі» п. Трильовського, колиж мимо сего будуть йти дальше в народній роботі слідами д-ра Трильовського, то не буде виною нашого духовенства, як воно буде мусіло зрвати всяку єдність в тім згляді з певним відломом сьвітської інтелігенції і піти собі иншими дорогами.

Нашої сьвітської інтелігенції за мало, духовної знова за багато, аби її поминати, ігнорувати, ізолювати від спільної народної роботи. Порозуміне якесь, якась виrozumілість повинні бути і то в національним інтересі бодай доти, доки ми слабі. Хто сего не розуміє, сей не щирий Русин. А з духовенством, з его післяництвом, ще раз підносимо, числитись треба, бо воно, як кажуть, в кашу не дасть собі наплювати.

Нарешті повертаємо ще до того, що ми сказали в горі, і повторяємо, що «гуцульську» різницю уважаємо продовженням днівничарської дискусії (?) на тему «Січій». Ся «різня», яка-б вона не була, є найліпшим доказом (?), що наші «Січі» недомагають. За самі гімнастичні і пожарничі вправи навіть наші влади нічого не сказали би (!). Тут инша причина сему.

Треба отже скорого і радикального лічення. В яким напрямі має бути се лічене, ми вказали, і думаємо, що досить ясно.

Вкінці звертаємо ще увагу нашого духовенства на те, що «Січі» ширять ся скорим темпом по цілім нашім краю. Се обяв виравді потішаючий, але тут нам не тільки тішитись. Як справа піде далі так, як доси, то «Січі» (розуміємо «Січі» т. зв. п. Трильовського) радикалізують, відвернуть від Бога і Церкви*) знач-

*) Не «пророкуюмо» сего голословно, а опираємось на фактах.

ну часть нашого народа. Треба отже, аби духовенство по змозі цілу ту акцію взяло конечно в свої руки, або бодай удержувало її під своїм впливом. Як се зроби, скаже кождому *pendentia pastoralis*.

Япаньско-російська війна.

Англійські реляції.

Япанці облягають Порт-Артура на далекім Сході і очевидно мусять до того робити великі приготування. Але тим часом на далекім Заході виходять щоденно газети, тож мусять скірше вести свою акцію. Отже провадять війну на папері: кажуть Порт-Артурцям гинути з голоду, висаджувати доки в цілі капітуляції, ладатись порт-артурській ескадрі до розвучливої проби передерти ся через блокаду япаньської флотії. Надто донесено з япаньської сторони, що російська канонірка «Гіляк» вилетіла у воздух, на япаньській міні; Росіяни-ж доносять, що в Талієнванській пристани один япаньський водний корабель затонув від міни. Крім того англійська праса ще инакше «загрожує» російську позицію. Ото твердить, що становиско Алексєва і Куропаткина захитане, що навіть гр. Лямбедорф має піти у відставку, що цар зденерований і сам мішає ся у провід війни, та ворожить внутрішні катаклізми в Росії на випадок упадку Порт-Артура. Провірити всі ті поголоски годі, бо протести російської праси збиває ся тим, що она мусить так писати «по цензурі». Отже треба хіба супротивставити їм инші, посторонні жерела.

Берлінські пояснення.

Звичайно добре поінформований петербурзький кореспондент Berl. Tagblatt-у доносить, що англійські донесення, немов би Куропаткин понав в неласку у царя, а Алексєва вивиснувано, доказує тільки абсолютної несвідомости Англійців про стан річи в Росії. Становиско Алексєва в нічим не змінило ся, є він тільки цивільним адміністратором і аж до кінця війни остане ним. Не лише цар, але і цілий генеральний штаб високо поважають Куропаткина. В генеральнім штабі запевнювано, що всьо більше-менше так збуває ся, як заповідав Куропаткин. Ніхто йому жадного не робив викиду, бо як-раз він один з велізною енергією поздержав охоту офензиви. Від вчора (4. с. м.) стоїть вже і цілий четвертий сибірський корпус в Ляуяні на поготові, тож Куропаткин, хотя би его заатакувано, має тепер можливість не цофати ся більше. В наслідок прибутя тих 48.000 — каже дальше кореспондент — сили Куропаткина зросли майже до 200.000, тож відправляє знатні відділи на полудне, не для відсічи Порт-Артура, як мильно голосили, лише для непокоєня задів армії генерала Оку. Кілька козацких колюми досягнуло аж Порт-Адамса. Що до Порт-Артура о-

фіцери генерального штабу мають корисні вгляди; без остожного підсуненя тяжкої артилерії в ночи можна таку фортецу штурмувати тільки дуже поволі. Они певні, що Порт-Артур довгі місяці може опирати ся і що облягаюча армія буде вельми непокоєна з заду.

Япанські звіреня.

Токійський кореспондент одного з париских днівничків подає ось яку розмову з визначними япаньськими особами:

Адмірал Камаяма, який в китайско-япаньській війні відограв був визначну роллю, висловив ся, що Япанці зовсім не легковажать собі Росії. Вправді ми опанували море — говорив адмірал — але війна в Росію може бути тільки сухопутною війною. Можна говорити про Росію, що подобає ся, що її фінанси не є в порядку, що її чиновники часто допускають ся. мальверзацій, але Росія завсїгди ще має дуже знатні засоби, а передовсім її доходи в десятиро перевищують япаньські. Росія має також дуже великий кредит і дістане за границею грошей, кілька счоче. При тім Росія має одну добру прикмету у відношеню до нас, іменно терпеливість, якої нам не достає. У нас всі жадають дуже скорого і беззглядного поступованя наперед, коли в Росії держать ся засади: аби зайти далеко, треба йти поволі. Не належить забувати, що теперішня війна вимагає з нашої сторони дуже багато терпеливости. Передовсім треба побоювати ся, що наше військо потерпить з причини заразливих недуг підчас спек в Манджурії. В літах 1894 і 1895 в Харбїні, який є огнищем холери, дві третини населеня умерло на холеру. Камаяма закінчив словами: Мусимо вовужити ся в терпеливість і бути приготуваними, що війна потребає дуже довго. Другий інтервєвований достойник, президент япаньських міністрів гр. Касура заявив, що він до самого останку був противником сеї війни, так що одержував листи з загрозою смерти від радикальної опозиції. Доперва коли пересвідчив ся про злу волю противника, уступив супротив воєнного настрою загалу і не робив дальших трудностей виводженю війни.

— **ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ.** При зміні місяця просимо наших Вп. Передплатників о скорє відновленє передплати, зглядно о вирівнанє залегlostий та о присєднуванє нам нових передплатників.

НОВИНК П.

— **Календар.** В середу: руско-кат. Карпа; рим.-кат. Медарда. — В четвр: руско-кат. Тераонта; рим.-кат. Прима.

Як я шукав гувернантки.

Написав др. А. Чайковський.

I.

Черківці, дня 15. 12. 1882.

«Дражайший Господине!»

Даруйте, що моїми ділами забираю Вам дорогий час, бо-ж знаю, що Ви тепер вчите ся до іспиту, але не маю нікого, до кого-б у Львові звернути ся, а самому їхати якось ніяково, до того ще я не здужаю... Знаєте, що у мене є трое дівчат. Давати їх до міста до школи мені ніяк, раз для того, що се багато коштує і се над мої сили, а по друге, що моя жена за ніщо не розлучила би ся з ними. З тої причини була між нами вже нераз суперечка, але жена побиває мене аргументом, що дівчата потребуєть старанного догляду, а на чужі очі годі спустити ся. Отже ми порадили ся прийняти до дому гувернантку. Крім звичайної науки, мала-б она вчити ще французького язика і гри на фортеп'яні. Отже услівє конечно, аби мала французький язик і фортеп'я. Ви мене розумієте.

Отже будьте так добрі, дражайший Господине і розпитайте ся у Львові за такою особою та умовте ся, як будете могли, аби не дуже дорого. От так гадаю: ціле удержане, Nb. кошти дороги і по десятці місячно.

Надіючись, що не відкажете моїй просьбі, поздоровляю Вас всіх добром — і пишу ся з почитенієм Ваш преданий

II.

Львів, 18. 12. в день св. Николая.

Всечеснійший о. Добродію!

По одержаню ласкавого письма з 15. 12. с. р., дякую передовсім за положене в мені довіре і доношу, що тому, що я не маю знакомости личних в тих сферах, я звернув ся до всіх бюр «вивядовчяч» (даруйте за слово, бо руського терміну в тій хвилі не знаю), і зголосив ся по гувернантку двох дівчат на село, безусловно з французьким язиком і фортеп'яном. Таких бюр обійшов я пять, всюди записали собі і казали зложити висове по 1 зл., що я і зробив, а на доказ залучаю пять квітів. Коли знайдуть ся кандидатки, мене повідомлять. Тоді я зроблю перегляд оригіналів і постараю ся вибрати щось путнього. В тім лишє біда, що я на французьким язичі не пізнаю ся, мушу спустити ся на людий і сьвідочтва. Але якось то буде.

Дуже мені мило служити в такій дрібниці Вашому Преподобію і постараюсь удовлетворити положеному в мені довірю.

Пишу ся з високим поважанєм для цілого Вп. Дому, Вп. Пані Добродійці руки цілую, а Панночкам кланяю ся, на все до услуг преданий нижайший слуга. —

III.

Черківці, дня 21. 12.

Дражайший Господине!

Тепер жалую, що Вам перед іспитом завдав такого труду, бо добре бачу, що то не малий труд. Оно мені так зле не виглядало, але я й не думав, що так ревво с'єм ділом займете ся. Я гадав: от так bei der Gelegenheit, а Ви робите діло систематично. Ну, спасибі Вам. Та ви навіть маєте з моєї причини видатки. Я знаю, що се значить п'ятка для бідного академіка і тому спішусь звернути Вам видані гроші переказом, поштовим рівночасно з тим листом, а при тім прийміть ласкаво і се, що послав моя жена: печена гусь, горнятко масла і бохонець хліба, якого у Львові не дістанете, придасть ся Вам. Поживайте-ж здорові з таким щирим серцем, як ми се Вам щиро послаємо і не обиджайте ся. Між своїми людьми не повинно бути церемонії.

Пишу ся і т. д.

IV.

Львів, дня 25. 12.

Всечеснійший Отче Добродію!

Прислані мені ласкаво «дєствія» вже не існують. Не кажу, щоб они перейшли в нірвану, бо я з моїми товаришами сконсумували всьо до чиста в «совокупленю» духа, а як нам знаменито смакувало, найліпший доказ, що один

— Віче передвиборче в Бродах вислало в понеділок до п. Барвінського таку телеграму: Збори виборців шлють Вам привіт і поздоровлення, знаючи, що Ви перешкожені прибути. За вами наряд, за Вами і ми виборці постійно. Президія: *Мартишук*.

— **Нинішній духовний концент** під протекторатом Є. Експ. Мятрополита Шентецького заповідає ся дуже світло. В хорах возьме участь понад 120 співачків. Деякі твори будуть виконані при повній оркестрі військовій і органах. Попит за білетами великий, але, як звичайно, буває глота при касі, а через те опізнене концерту. Виділ «Бояна» зарядив проте продажу білетів вже від 4. год. пополудни при касі Фільгармонії, але за те початок концерту безусловно з ударенем 7 год. вечер.

— **Передвиборче віче в Немирові** відбуде ся в четвер дня 9. с. м. а 2. годині пополудни в церковнім домі, на котре запрошуємо всіх виборців і правиборців Немирівщини. — За виділ «Равської Рускої Ради»: *о. Іван Киприян*, голова.

— **Австрійський союз нотарів.** У Відні відбули ся вчора VIII з'їзд. загальні збори австрійського союзу нотарів при численнім з'їзді делегатів із всіх коронних країв. Ухвалено, аби центральна комісія і виконний комітет союзу як найпергичнійше стреміли до усунення численних недотач в нотаріаті. До виділу вибрано з Галичини: Раствецького з Куликова, Німчевського з Кракова, Буйновського з Пильзна і нотар. кандидата Гліка з Подгужа.

— **На ювілейний дарунок для М. Лисенка** зібрала доси «Кіевская Старина» 8.413.79 рублів, а 219.49 рубл. на засноване музикальної школи ім. М. Лисенка.

— **Американська «Свобода»** обходить сего року 10-літній ювілей свого заснованя. З сеї нагоди послідне число (21) «Свободи» з 26. мая вишло в святотчній виді. Число має 20 сторін друку на веліновім папері. На 1. стор. в величавій вінеті з алегоричними статями виділе написано: «На памятку десятилітній річницї заложеня Руско-народного Союзу і часописи «Свобода». Дальше слідує статі ріжного змісту і довгий ряд портретів українських писателів і заслужених мужів з російської, австрійської і американської України.

— **Пожар** в Заліській Волі дня 28. мая знищив огонь 12 домів зі всіма господарськими будівками. Шкода виносить 22.000 К, а була обезпечена на 2.800 К.

— **Затверджене вибору.** Цісар затвердив вибір д-ра Стан. гр. Мицельського, властителя дібр Бориничі, на презеса повітової ради в Бібрці, а також вибір Евст. Загурського, властителя дібр Колодївка, на презеса, а Каз. Завістовського, властителя дібр Ставки, на заступника презеса повітової ради в Скалаті.

— **Погостили.** З Кульчиць, самбірського повіту, пишуть нам: Зачало ся від того, що один шляхтич з Винник ад Мокряни (самбірського округу) женив ся в Кульчицях шляхотки. Після слюбу, який відбув ся в кульчицькій церкві, удали ся новоженці до Винник, до мешканя «молодого» на забаву. З ними разом поїхали і весільні гості в силі 40 осіб на 7 фірах. Уже в дорозі до Винник завважали Кульчичани, що заносить ся на щось недоброго, бо ото загородили їм дорогу винницькі мужики і заявили, що не пустять їх, доки они не «окуплять ся». Кульчичани знали,

що ту розходить ся о звичаєве почастоване горівкою і хотіли вдоволити їх бажаню. Та тому спротивив ся рішучо «молодий», бо, мовляв: «ви маєте своє, а ми своє — шляхта межі вас не пхає ся, не йдїть же ви між неї». Скінчало ся така на тім, що Винничани перепустили вкінці наших гостей. Та підчас гульби на веселю вдерли ся «нешляхотскі» парубки поміж танцюючих і зачали собі гуляти. Розумієть ся і се викликало грімкий протест зі сторони шляхти, але й тепер скінчало ся на суперечці. — Пізно в ночи вертали Кульчичани домів. Нараз в хвилі, коли їх фіри були розділені в сей спосіб, що одна від другої находила ся далеко, обокочила їх юрба парубків і зачала окладати буками. Били, куди попало і кого попало, а удари були такі сильні, що усі без виєму — кромі одної фіри котра змогла утечи — вийшли із синцями та сильними потовченями. Напасники не зважали навіть на дівчат і жінок і били їх так само як і мужин (у одної жінки бачив я сам три страшні синці), а одного шляхтича, що заслонив собою малі діти, мало не убили. Як би воно там не було, все таки се факт пожалуваня гідний, тим більше, що ту відай входила в гру традиційна клясова ненависть. В кождім разі посунули ся ту напасники таки за далеко і вони заслугують на остру кару. Одним із їх провідників мав бути — як кажуть, не знати тільки, чи се правда — син війта. — *кшй.*

— **Страйковий процес,** як звісно, відбуває ся тепер в Буданешті проти бувших членів страйкового комітету залізничних урядників. На вчорашній розправі переслухано кількох членів демократичного клубу, які були присутні при пересправах комітету в пос. Верешом. Сьвідки зізнали згідно, що в льокали клубу було поперх 300 страйкарів і взивали комітет до дальшого веденя страйку, та закинули їм зраду справи. При переслуханю дияоріста державних залізниць Фарбенгайма прийшло до суперечки межі прокуратором а предсідателем трибуналу. Прокуратор замітив, що сьвідок зізнавав в поліції інакше і острійше. Предсідатель зарядив відчитане протоколу зізнань сьвідка в поліції, однак виявило ся, що такого протоколу не було. Опісля переслухано телеграфістів, які пересивали страйкуючам депеші. Они заявили, що надаючі стації подавали фалшиві назвиска, тому тяжко провирити, звідки походили телеграми.

— **Іспит зрілости** в реальній школі в Тернополі зложили: Йос. Авербах, Альфонс Бірнберг, Брон. Бурбел (з відзн.), Артур Ціхоцький, Волод. Чумак, Маєр Кагане, Лейзор Ліппе, Ієр. Рапапорт, Арон Пендельштайн, Юда Ротштайн, Кар. Шаліт, Арон Шапіра, Тад. Станевич, Ієр. Штайнберг, Ів. Травчук (з відзн.), Мойсей Вебер, Вольф Крон (приватист), Гільєль Базар, Маєр Боїнер, Григ. Чехович, Еміль Ердгайм, Готгард Кочоровський, Мих. Кожушко, Ів. Крель, Йос. Квятковський, Маєр Ляндесберг, Ант. Лушинський, Анч. Мангайм, Мар. Мишковський (з відзн.), Маєр Подгорцер, Сам. Ротенберг, Юда Сас, Берн. Штайнгаус, Вікт. Трач, Йона Бардах і екстерністи Авр. Гріншпан і Руд. Нізнер — разом 37. Пять абітурієнтів одержали поправку, а двох репробовано.

— **Сільський хор П. Демущого.** В селі Охматові, київської губернії, оснував перед 15 літями тамошний поміщик Порфирій Демущий селянський хор, зложений з около 180 осіб, переважно дїтній, дівчат і хлопців. Хор не співает з нот

лише з памяти, а репертуар его складає ся з українських пісень релігійного, історичного і побутового змісту. В половині мая с. р. охматівський хор дав два концерти в Київі. Перший концерт був в сали «Народного дому київського товариства грамотности» і призначений був для інтелігенції. Публики було не багато. За те на другім популярнім концерті в театральній сали названого товариства, призначенім для міщан і селян, було повно публики. Хорами управляв сам Демущий, а публика була велими одушевлена співом. (За «Кіевск-ою Старин-ою»).

— **Мікадо а російські студентки.** По перших побідах Япанців над Росіянами, слухачки виспих курсів наукових в Петербурзі вислали до япанського мікада лист з гратуляціями і желанями дальших побід. Відповідь на се письмо прийшла онойді. Мікадо дякує студенткам за желаня, однак кінчить своє письмо сими словами: «Дуже тішу ся, що в моім краю нема таких безстидниц, як ви». — Треба замітити, що лист з желанями до мікада висилали Московки, а не студентки інших народностей.

— **Розрухи Словінців коло Цилєї.** До Тіфлер коло Цилєї в полудневій Стирії мав прихати єпископ Напотнік на канонічну візитацію. Місцевий парох Словінець намовляв Словінців, аби вивісили хоругви в народних красках, а громадска рада ухвалила прикрасити місцевість лише хоругвами в державних і краєвих красках. Словінці лихо поняли намови свого пароха і напали вперед на поліцію, а опісля на двох Німців в місцевім броварі і тяжко їх побили. Товпа Словінців розбрела ся небавом під напором жаандармерії, яка арештувала кількох демонстрантів. Поки що в Тіфлері є спокій, але Німці боать ся нових розрухів.

— **Конкурс.** Руске Товариство педагогічне у Львові розписує отсім конкурсе на настоятеля інституту св. о. Николая для учеників шкіл середних, поміщеного при ул. Театинській ч. 19. Настоятель обовязаний вести нагляд дидактично-педагогічний над питомцями сего інститута, а за се діставати буде мешканє, харч, услугу і ціле удержанє, а кромі сего відповідну ремуєрацію після умови з Виділом. Першенство будуть мати безженні учителі гімназійальні. Поданя вносити треба на руки Виділу (Львів, площа Стрілецька ч. 6) до кінця червня с. р. Львів, 4. червня 1904. За Видік Руского Товариства педагогічного: *Др. В. Левичий*, секретар.

— **З залізниць.** Отворене мійського бюро ц. к. залізниць держ. у Львові, пасаж Гавсманя ч. 9 і часткове звинене бюро інформаційного при ул. Красіцьких ч. 5. — З днем 8. червня с. р. буде отворене мійске бюро ц. к. залізниць держ. у Львові, пасаж Гавсманя ч. 9. Се бюро є уповажнене: 1) До видаваня білетів їзди до стацій в Галичині і на Буковині, як також до стацій австрійських, угорських і заграничних залізниць, о скілько такі безпосередні білети видають каси на головнім двірці у Львові. 2) До видаваня білетів зіставлюванях в зшитки. 3) До приймаманя замовлень на білети часові всякого рода. 4) До продажі розкладів їзди і друків відносячих ся до руху особового і пакункового. 5) До даваня поясень устних і письмених відносячих ся до руху особового. Згаданє бюро буде урядувати в будні дни від год. 8. рано до 8. вечером, а в неділі і сьвята від 8. рано до 1. пополудни. З повиспим днем застановляє ся рівночасно продаж всякого рода білетів в бюрі інформаційнім ц. к. Дирекції залізниць державних при ул. Красіцьких ч. 5. Бюро се буде уділяти від тепер тільки інформацій в справах дотичних руху товарового.

— **Дрібні вісти.** Густав Бляха, вахмайстер 14. п. драгонів в Коломні, сироневірин 2.000 К і утік, полипаючи жінку і трое дїтній. — Др. Яль, заступник члена краєвого виділу, обняв вчора управу II відділу на місце бл. п. Романовича. — У Львові занедажало кільканащїть осіб, що їли студенець, куплений у масарні Яйка при ул. Краківській. Одна з осіб померла. Прокуратура зарядила в тій справі строге слідство, а навіть арештувала Яйку, однак другого дня его випущено. Якого рода отруя була в студенці, ще не знати. Знає ся, що ту має ся до діла з местию зі сторони відправлених з початком сего місяця кількох челядників з масарні Яйка. Хтось з них мабуть з мести затроїв студенець і став причиною нещастя. — В Туринці коло Жовкви селянин Михайло Бохонко згинув з рук своєї власної доньки і єї жениха в причини, що не хотів згодити ся на їх вінчанє. Убийників увязнено.

— **Подяка зі Снятиня.** На «Шкільну Поміч» зложили жертви за час від 30. лютого 1904 до 28. мая 1904. отсі ВПов. Добродїї: Товариство «Дністер» Львів 50 К, ВПр. Еп. Чехович Перемишль 20 К, з Ганковець і Задубровець за продані харчі 32.30 К, о. Заревич декан з Рожнова 12.60 К, громада Ганківці 6 К, о. Федюк Ганківці 2 К, Товариство задаткове Глиняни 20 К, Юрий Гнатюк Краків (1 раз) 3 К, Товариство задаткове Снятин 50 К, о. Тиміньський Оршівці 2.40 К, о. Трильовський Будилів 20 с, М. Керницький 1 К, Гаванський 1 К, Стефанів 1 К, Голубович 1 К, Шпаківна 1 К, о. В. Попель 2 К, Коблилянський 1 К, Равлюк 5 К, Жуковский

з товаришів (трохи поет) заімпровізував прекрасну елєгію над кістками печеного гусячого трупа. Сердешно дякую, а Ви. Пані Добродїїць спеціально за сей шедрий дар руді щлюю... Але вертаю до властивої теми нашої кореспонденції. Рівночасно зі всіх пять бюр дістав я повідомленє, що кандидатки з французькими язиками є і назначено мені rendez-vous — о горе! — на одну і ту саму годину.

Отож я порадив собі так, що призвав до помочи всіх тих товаришів, що помагали їсти гуску і приказав їм, аби мені зложили докладні реляції свої. Відтак ми мали відбути спільну конференцію. Реляції ті були такі:

В бюрі Нр. 1. Пацяна Крикульска, літ около 30, поверховности середної, має язык польський і німецький і французький — грає — не танцює — жадає як висше і 10 зл. місячно.

В бюрі Нр. 2. Розвідка Пшитульска, літ около 30, поверховности середної, має язык польський і німецький і французький — грає — не танцює — жадає як висше і 10 зл. місячно.

В бюрі Нр. 3. Вдова по танцамайстрї — Подскакевичева, около літ 40, має язык руський, польський, німецький, французький, грає на гітарі і фортеп'яні (лише акомпанює), співает. Жадає як висше і 5 зл. місячно. Але має при собі 15-літнього хлопчика, з котрим не хоче розлучити ся.

В бюрі Нр. 4. Панна Плачиньска. Вік: 50

літ. Поверховність: кривий ніс, сиве волосє. Має французький язык, а говорять лишень по польськи. Жаданє як висше і 10 зл., а кромі того конї до виїзду що неділі до костела і на деревце презент.

В бюрі Нр. 5. Панна Колтуньска, літ около 25. Поверховність: горбата і крива на ногу, лишє не знаю на котру, бо товариш того собі не зауважав — грає на фортеп'яні лишень на чотири руки, має язика: польський, німецький, французький — руського обіцює навчити ся за дві неділі.

По відбутій конференції законлюдовали ми, що жадна з тих кандидаток не є відповідна і для того рішили заждати на сьвіжий транспорт. Признаю ся, що з реляцій моїх товаришів я був невдоволений, хотяй мені при гусці обіцювали сьвято, що займуть ся сим ділом серіозно. Їх спостереженя поверховні, а моїм бажанєм було би, заглянути в середину. Тому то я потай моїх товаришів умовив ся з бюрами о годину, в котрій можу їм служити.

На кождий спосіб діло стоїть на добрій дорозі і я, коли сказав вже раз аз, то скажу і жица, і всеь буде гаразд.

Поки що, і ще раз дякую і пишу ся і т. д. (Дальше буде).

1-10 К, Глиньський 5 К, Дідух 20 с, Дрогомирецький 2 К, о. Вакулинський 6-15 К, Данкевич 6 К, Вп. Яновичева 3 К, Іван Вагіль Снятин 1 К. — На руки Федорчука зложили на Бурсу слідуєчі Добродії: ВПов. Петро Жуковський 1 К, Олекса Жуковський 1 К, о. Ігнатій Попович Городниця 1 К, Козулькевич 1 К, Равлюк Василь управ. школи в Волчківцях 2 К, громада Альбінівка 2-50 К, Жуковський студент з відчиту 2 К, Читальня Задубрівці на руки о. Лукашевича 2 К, о. Вакулинський Русів 2 К, Голубович управ. школи в Завалю 1 К, Юрій Павлюк учитель з Княжого 1 К і Стефанів Василь з Русова 1 К. — Крім того зложили жертви в натуральних отсі громади: Тростянець, Трійця, Заболотів, Олешків, Любківці, Ганківці і Задубрівці. — Всім наведеним Добродіям складає Виділ товариства сердечну подяку і поручає дальшій ласкавій пам'яті свою інституцію. Рівнож складає Виділ гор'ячу подяку всім ВПр. Душпастирам названих громад, котрі були ласкаві заохотити своїх парохіян до складання жертв для бурси, як також і Вп. Мухалеви Крикливцєви зі Снятина, за безітересовне занятє ся звоженем віктуалів з виказаних громад. — За Виділ «Шкільної Помочі»: о. Філімон Огоновський голова, Ілія Федорчук секретар.

Русини! Пам'ятайте на народний фонд!

Телеграми

з дня 7. червня.

Відень. Архикнязь Фридрих з дружиною виїхав нині в полудне до Лондону.

Прага. Чеський сойм в случаю обструкції Німців замкнено би по 5 до 6-ох засіданях.

Рим. Сенат радив над зменшенем бюджету на 1904. рік. Міністер скарбу Люзати заявив, що італійський бюджет є одним в цілій Европі, який обійшов ся без кредитів. В державних касах є засіб готівки в висоті 200 мільонів лірів.

Берлін. Англійській вправі в Тибеті веде ся щораз гірше. Тибетанці мають гармати найновішої системи і нові карабіни російської системи. Здає ся, що Росіяни доставили їх Тибетанцям в остатних часах.

Надіслане.

окуліст

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординус

при ул. Личаківській ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

ФІЗИКАЛЬНО-ДИЄТИЧНА ЛІЧНИЦЯ

Д-ра А. Тарнавського
в Косові, ст. зел. Заболотів (за Коломиєю отворена від 1. мая до кінця жовтня. 96 (14-15))

Найновіший твір

Л. Лопатинського

ПАРАЦЯ

комедия в 3 актах зі співками

(з побуту літників)

відзначає ся невичерпаним йовіальним гумором і жвавим діяльгом. Ся комедия збогачує знатно галерию типів у наших народних штуках так з кругів селян, як і міщухів. Сьмішність ситуацій і характерів розміщена рівномірно між мужиків і панів, і тому ся комедия надає ся надзвичайно до вистав по читальнях, бо селянин не буде тут бачив себе як звичайно в комедії упослідженим недотепом, але противно має нагоду посьміятися ся трохи і з містових літників. Попри те все сей твір носить на собі знамя етичної і патріотичної свідомости.

— Ціна 2 кор. —

Набути можна у накладчика С. Горука у Львові, пл. Домбровського ч. 1, і в книгарнях.

НАКЛАД А. ХОЙНАЦКОГО.

Лев Лопатинський.

Сольо терно

оповіданє з льотерійних пригод. — — — — —

— Ціна 30 сот. —

Набути можна в Ставрополицькій книгарни.

Християнський Календар МІСІОНАРЯ на 1904 рк

коштує лише 50 сот., а з поштовою пересилкою 60 сот. Зміст багатий, ілюстрації гарні. При закупні більше примірників вельми значний опуст. Висилає лише за готівку: *Видавництво Чина св. Василія В. в Жовкві.*

Товариство „Просьвіта“ у Львові

підняло ся в сім році виданя, якого потреба для всеї нашої суспільности дуже діймаючо дає ся відбувати. Іменно під редакцією голови Товариства «Просьвіти» проф. Юліана Романчука мають видавати ся твори наших найзнаменитших письменників в цілі їх спонуляризованя. Перша книжка, яко том I. «Рускої письменности», обнимающий твори Котляревского, Артемовского-Гулака (межи ними і зовсім ще незнані) і Гребінки, з портретами і короткими житєписами авторів вже появиля ся і продає ся в гарній оправі по 1 кор., в найгарнійшій оправі 1-50 кор. На пересилку поштовою долучити треба 30 сот. більше. Висилає ся тільки за попередним надісланем грошей або за побранем поштовим (Nachnahme).

Позаяк наклад вносить всего 3000 примірників, проте просьмо спішити ся з замовленнями.

Дістати можна в Канцелярії Товариства «Просьвіти» у Львові, Ринок 10.

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-європейского часу.)

о год.	Приходять до Львова (головний дворець)	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець)
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:20	до Іцкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова (від 1/2—3/4), Сучави
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломию 1/2—3/4 вкл. в нед. і свята), Керезмезе (1/2—3/4 вкл.)	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Гусятин, Чорткова
6:46	з Рави рускої, Сокала	6:45	до Лавочного, Пешту, Дрогобича, Борислава
7:40	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	6:50	до Яворова
7:45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Любачева, Самбора, Закопаного
8:00	з Самбора, Хирова	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Ясла, Осьвенціма
8:10	з Станиславова, Жидачева, Потутор	9:10	до Лавочного, Хирова, Калуша, Ходорова
8:20	з Яворова	9:25	до Самбора, Хирова
8:55	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного через Краків, Мезеляборча, Пешту	9:30	до Белзця, Сокала, Любачева
10:02	з Стрия, Борислава	10:35	до Тернополя, Потутор
10:20	з Рашева, Любачева	10:45	до Черновець, Делятина, Заліщик, Новоселиці
11:25	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	1:55	посп. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятин
1:10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава	2:45	посп. Іцкан, Яс, Букарешту, Потутор, Калуша, Жидачева, Чорткова, Вишнівці, Керезмезе
1:30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча, Римакова, Івонича, Сявока, Хирова	2:55	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Закопаного
1:40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Кіцмана, Новоселиці (через Жучку), Вишнівці	3:05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухлі (від 12/16—3/4 вкл.), Сколього (1/2—3/4 вкл.), Ходорова, Калуша
2:30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Грималова, Гусятин, Копичинець, Коави	3:30	до Рашева, Любачева, Хирова
4:35	з Стрия, Хирова, Тухлі (12/16—3/4 вкл.), Сколього (1/2—3/4 вкл.)	3:40	до Самбора, Хирова
4:45	з Яворова	5:48	до Яворова
5:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Потутор, Заліщик, Гусятин, Івана пустого, Скали, Копичинців	5:55	до Коломиї, Жидачева
5:40	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Осьвенціма	6:20	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Карльсбаду, Хирова, Пешту, Н. Санча
5:50	з Іцкан, Жидачева, Новоселиці і Сучави	6:40	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
6:00	з Белзця, Сокала, Любачева, Рави рускої	7:05	до Рави рускої, Сокала
8:40	посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	9:00	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
9:10	з Іцкан, Букарешту, Чорткова, Потутор, (Жидачева 1/2—3/4 вкл.) Гусятин, Керезмезе, Калуша	10:05	до Перемішля (1/2—3/4 вкл.), Хирова, Н. Загіря
9:50	з Кракова, Відня, Берліна, Вроцлава, Варшави, Праги, Осьвенціма, Хирова	10:42	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
10:00	з Самбора, Хирова, Сянка, Ясла	10:55	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берліна, Праги
10:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Івана пустого, Гусятин	11:00	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Грималова, Івана пуст., Скали, Гусятин, Потутор
10:40	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуша, Борислава	11:05	до Стрия
12:20	посп. з Іцкан, Яс, Паргорода, Жидачева, Заліщик	12:45	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного, Н. Санча
2:31	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	2:51	посп. до Іцкан, Яс, Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від 1/2—3/4 вкл.), Сучави, Кіцмана
3:25	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	4:10	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берліна, Праги, Пешту, Самбора, Сявока, Осьвенціма
на дворець „Підзамче“			
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київ і Бродів	з двірця „Підзамче“	
2:15	посп. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Гусятин, Копичинець, Чорткова	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинець, Гусятин, Чорткова
5:06	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Потутор, Івана пустого, Скали, Гусятин, Бродів, Грималова	10:52	до Тернополя, Потутор
10:02	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Івана пустого, Скали, Гусятин	2:09	посп. Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинець, Гусятин, Грималова, Скали, Івана пуст.
3:04	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	9:21	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.			
Приходять на головний дворець:		Відходять з головного двірця:	
з Брухович 6:46, 8:05 рано, 12:39, 3:00 і 4:30 пополудни, 6:00, 8:04 і 9:12 вечером, (від 8/5 до 11/9 вкл.)		до Брухович 7:10 рано, 9:30 і 11:45 передполудн., 1:05, 3:45 і 5:05 попол., 7:05 і 8:17 веч. (від 8/5 до 11/9 вкл.)	
з Янова 8:20 рано, 1:16, 4:45 попол., 9:25 вечером (від 1/5 до 30/1 вкл.), 10:10 вечером (від 15/5 до 31/5 вкл. в неділі і свята).		до Жовкви 11:10 вечером (що неділі).	
зі Ширця 9:35 вечер. (1/6 до 11/9 вкл. в неділі і свята).		до Янова 6:50 рано, 9:15 передпол., (від 1/2 до 30/3 вкл.) 1:35 попол. (від 15/5 до 31/8 в неділі і свята), 3:18 попол. (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5:48 пополудни.	
з Любіня вел. 11:35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що неділі і свята).		до Ширця 1:45 попол. (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділі і свята).	
ЗАМІТКА: Час середно-європейський рїзнять ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівського. — Нічні години від 6. вечер до 5:59 рано обведено рамками. — В місті продає білєти звычайні агенція часописній П. Ст. Соколовского пассаж Гаусмана 9, від 7. рано до 8. вечером. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць державних (ул. Красіцьких ч. 5.) уділяє поясненє в справах залізничних, продає білєти всякого рода і розклади їзди, в годинах урядових від 8. рано до 3. пополудни, а в неділі і свята від 9. рано до 12. в полудне.		до Любіня вел. 2:15 попол. (15/5 до 11/9 вкл. в нед. і свят.)	